

SAMU

Nini! Nézd csak a Samut!
Az ebédnél elaludt.

Ejnye, ejnye, de nagy kár!
Nem ehetik diót már.

Nyitva maradt a szája,
Leesett a villája.

Lefektetik az ágyba –
Alázatos szolgája!

MOCSKOS PALI

Mocskos, szurtos mindig Pali,
Mert nem szeret megmosdani.

Mocskos Pali szalad, szalad,
Kiabálja, hogy: nem szabad!

Megharagszik a mosdótál:
Megállj, megállj, te mocskos Pál!

Utoléri a mosdótál:
Megfogtalak, te mocskos Pál!

S megfürdeti, megmosdatja –
Cirnos cica meg kacagja.

TAMÁS

Sivalkodik a Tamás,
Összecsípte a darázs.

Keserű lett az a méz,
Merre fusson, arra néz.

Lelt az erdőn egy odút,
Édes mézért belenyúlt.

Nem fogadta szavamat:
Képe csupa daganat.

Sivalkodik a Tamás,
Kergeti a sok darázs.

FURCSA BOT

Édesapa sétabotja
Igen-igen furcsa bot:
El-eltűnik... fia ráül...
S röpíti a lovagot.

Viszi ungon, viszi berken,
Mint akit úz a tatár;
Belebotlik az árokba
S a kis lurkó csupa sár.

Édesapa sétabotja
Mikor aztán megkerül;
Uccu! vonó lesz belőle
S a kis lurkón hegedül!

A KÉNYES LÁNY

Megy a kislány, cifra kislány
A nagy utcán kevélyen,
Tollas kalap van a fején.
Legyező a kezében.

Piros csokros a cipője,
Idres-bodros ruhája,
Azt se tudja: hova lépjen,
Majd elrepül, a páva!

Köszönését se fogadja
Akármilyen szegénynek –
„Eredj, eredj, te kényes lány!”
S előle mind kitérnek.

Addig hordta fenn a fejét:
Félrecsúszott a lába –
Utcasárba keverődött
Idres-bodros ruhája.

Kapuk alatt, ablakokból
A kényes lányt nevelték –
Otthon pedig ráadásul
Asztallábhöz kötötték.